

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De geomantia; de arte geomantiae - Cod. Karlsruhe 1769

[S.l.], [um 1600]

Liber primus. De Chiromantia. De manus distinctione

[urn:nbn:de:bsz:31-250045](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-250045)

INTRODVCTIONIS

IOAN. INDAGINE

LIBER PRIMVS.

DE CHIROMANTIA.

De manus distinctione.

CAP. I.

RÆCI Chiromantiam vocat diuinationem, quæ ex Manus inspectione colligitur. Et iam diu, atque adeò apud veteres quoque in vsu fuisse, antiquissimus ipsius vocabuli vsus arguit. Scripturus autem eius rei obseruationes, necessarium puto ipsam primam hominis manum describere, eiusque partes designare, quo deinde faciliùs cognoscantur ea quæ de vaticinio (vt ita dicam) manuario præcipiunt. Et manus quidem passæ, sic enim appellabimus extensam, ac completam interior illa planities, palma est. In cuius medio relictum cõcauum, vola dicitur. Inde manant digiti quinque: quorù primus grossior, quòd cæteris præpolleat, pollex, vnde pollicare, quod ad pollicem pertinet. Proximus index vocatur: quòd indicando aliquid extenso eo vtamur. Qui deinde sequitur, ab eo quod inter quinque medius est, medietatis vocabulo cõsetur. Vocaturq; alio nomine Medicus: quoniã eo vtùtur medici locis infamibus. Et verpus, à verrèdo: qua deinde voce Iudæos

Manus passæ

Palma.

Vola.

Pollex.

Index.

Medicus.

INTRODVCTIO

infamandi studio, & qui sic crebrò vr̄atur, eo digito notamus, Verposdicendo. Vt Iuuenal. Eadē nisi sacra colenti, Questum ad frontem solos deducere verpos. Etiam contemnentēs aliquem, mediū mplerunq̄ue digitum exerimus. Vnde & prouerbio locus factus, cūm aliquē despicientēs, mediū illi digitum ostendere dicimur. Post hunc à minimo

Annularis.

proximus Annularis est, sic dictus, quòd aureo annulo circumdari soleat, praesertim is qui in sinistra manu est. Cuius rei eruditi homines rationē scripserūt, quòd in fectis humanis corporibus inuentum sit, neruum quendam tenuissimū, ab eo digito ad cor hominis protendi: vnde visum antiquis, eum digitum annulo quasi corona circumdari. Vel certē ab auri ipsius natura, quo cor vegetari ac confortari aiunt medici. Omniū minimus ac vltimus à quibusdam Auricularis, vel auricularius,

Auricularis.

quòd eo veluti auriscalpio emūgendis auribus vti solemus. Et de digitis hactenus. Porro clausam manum ac cōpressam, digitis cōuolutis, pugnum vocamus, cuius summum iuxta pollicem est, infimum è regione. Quam manus partē, quia percutiendo corpori alicui admouemus, percussionem

Pugnum.

Percussio manus.

manus dici à Chiromanticis iam prope receptum est. Tū manus vbi ea iungitur brachio, iuncturam manus, vel quia ibi restringatur, ac in arctius exit, restrictam manum dicimus. Habēt deinde singula tubera singuli digiti, quæ à radicibus digitorū infurgunt, ac à nōnullis Mōtes vocātur, inditis planetarū nominibus. Quibus additur prominēs illa caro, quæ ad pugni inhimum, id est ad manus percussionē est. Quo fit vt planetis in manu hominis locus sit omnibus. Vnde & vaticinia colliguntur. Nam pollicis tuber Veneris est, & hac nota signatur,

Restricta.

Mōtes.

tur,
tur
coo
au
Sa
hi
fin
ne
la
Se
ra
a
ib
b
li
i
f
r
t
c
A
A

IN CHIROMANTIAM.

tur, ♀. Tamen si secus placuit aliis: verum nos à pri-
 scorum tramite minimè discedemus, quos antea *Planetarum*
 polliciti fumus nos imituros. *Plan. in suo loco*
 dicemus. Indicis, Iouis, & signū habet ♃. Medij, *sim.*
 Saturni, hac nota ♄. Annularis, Solis, quod
 hic character indicat ☉. Auricularis, Mercurij,
 sub hac nota ☿. Quod verò in manus percussio-
 ne tuber est, Luna occupat: idq; sic scribimus ☾.
 Iam Mars quem locū habeat, paulo post dicemus.
 Sed prius sectiones manus, quas antiqui incisur-
 ras, nostrates lineas appellant, describemus. Sunt
 autem præcipuè & principales hæ. Restricta, quæ
ibi est ubi restrictam vocari manum diximus, ac à
brachio manum diuidit, nam in ipsa penè iuncta est
linea vitæ, vel cordis, quæ sub tubere Indicis, aut
iuxta, quasi inter pollicem ac indicem orta, manum
secat, ad restrictam tendens. In eadem manus regio-
ne, id est ad indicis tuber, oritur linea quæ per trās-
uersam manum ad Lunæ tuber protenditur: voca-
turq; linea media naturalis. Atq; hæ duæ sic ortæ,
atque in diuersum euntes, trianguli formam inci-
piunt. Quam deinde, si fuerit (nam in quibusdam
non apparet) linea tabellaris, vel hepatis, aut linea
stomachi (nam iis nominibus eadē sectio denota-
tur) perficit: vt sit quasi basis trianguli. Oriturque
iuxta Restrictam sub tubere pollicis, & præter me-
diam naturalem profluit ad Lunæ montem. His li-
neis conclusum spacium Marti damus: vocamusq;
triangulum Martis, hoc adscripto signo ♃. Est &
linea Mensalis, quæ sub auriculari, ea parte qua Lu-
næ tuber exit, orta, indicem petit, hoc sortita voca-
bulum, quod inter eam & mediam naturalem, re-
lictum spacium, mensæ figurā arguat. Nam omnino
vocatur spacium illud Mensæ manus: vel quod fa-

Linea vitæ.

Linea media naturalis.

Epatis.

Triangulum Martis.

Linea mensalis.

6
 ciat quadram, quadrangulus, appellaturque præ-
 terea fortuna linea. Atq; hæc ferè potiores sunt ma-
 nus sectiones, ad quas reliquæ minutiores, tanquã
 ad principes lineas colliguntur. Sed iam omnes, vt
 fieri potest, describemus, ac, quãtũ ex ipsa arte est,
 de earum significatione exponemus. At primò de
 eis dicendum arbitror lineis, quæ à tribus nobilissi-
 mis humani corporis mēbris, denominationem
 accipiunt, Cordis, Cerebri, & Hepatis. Vt autem
 in his corporum partibus, quicquid præcipuum ho-
 minis est vertitur, ita ab ipsis tribus incisuris seu
 lineis, de hominis salute, ac pernicie, & quicquid
 præter necessarium illi accidere potest, vaticinari
 licet. Quod si cui leuiusculum videtur, meminerit
 & antiquos Pythagoricos, præsertim à lineamētis
 corporum humanorum mores hominũ cõieçisse,
 ac plerunq; quod cuiq; cœturũ fuerit, prædixisse.
 Nam de Socrate quid fertur? quæ cum quidam ex
 physionomia descripsisset, ac hominum omnium
 qui viuunt impurissimum, ac planè perditũ libidi-
 ne dixisset, ob idq; à discipulis eius, tanquam flagi-
 tiosè mēritus reprehenderetur, respondit Socra-
 tes, hæc quidem ita sibi naturaliter inesse, verũm
 se naturæ vitia, rationis norma correxisse, innuēs,
 ea quoque, quæ à natura nobis insunt, cõsuetudi-
 ne emendari, & cõtra ipsum quodammodo fatum
 obluçtari hominẽ posse. Et Peripateticorum prin-
 ceptis Aristoteles, ait manum hominis à natura sa-
 ctam, tanquam instrumentorum instrumētum in
 humano corpore, & organorum organum. Cũ
 igitur illius officium sit, omnibus humani corpo-
 ris partibus inseruire, & omnium membrorũ vir-
 tus in humana generatione concurrat: valde con-
 sentaneum est, humanæ qualitatis (quam vocant
 Comple

Socratis na-
 mra.

IN CHIROMANTIAM. 7

Complexionem) signa quaedam ac indicia in hominis manu cōspici. Ea est omnium inter se membrorum proportio, sic in singulis omnia conueniunt. Quid quod Plinij æratē fuisse iamdum in vſu Chiromantiam, ipſe Plinius aſſerit? Officij tamen mei arbitror interim admonere, quatenus arti concedendum ſit, & quid aliunde præterea adſciſcendum, ne quis putet iuxta tam anguſtos terminos, tam magnæ rei cognitionē includi. Vbi quid ego conſueuerim, non abſurdum arbitror oſtendere. Quoties enim percontantibus reſpondendum eſt, ipſam quidem primū manum (vt aſſolet) intueor: ſed interim vniuerſum iuxta corpus, ac omnia eius lineamenta accuratē perſpicio: phyſionomiā (quæ vocatur, & de qua in ſequenti libello agam) cū Chiromantia coniungens. Deinde natiuitatis horā, vel menſem, diem, ac annum. Quo ſcito, ad Aſtrogiam naturalem, cutus inſcriptis à me libellis rationes pertractabuntur, animum adiicio. Sic planè putans, nihil horum ſi ſeorſum uſurperetur, ſatis eſſe ad reſpōdendum inquirentibus, potiusq; me temerarium, ſi citò reſpondeam, quàm illos, ſtultos ſi facile credant, iudico. Itaque ſic iſta cōtenta ac complicata habeo, vt quodquod arripuero, reliqua ſimul protrahā, & omnibus pariter vtar. Exiltimans demeritis omnino hominis, in ſpecta ſemel manu, de vita ac fortunis omnibus ſententiam ferrē. Sed iam ad Chiromantiæ leges redeo.

*Quatenus hinc mihi
candor: quod dicitur
vna abſcidiſſe latus
ſuſcipiend.*

Caute.

*Phyſionomia cum
Chiromantia giuſſi,
ſcanda, quæ ſi ſuſcipi
uſurperetur, placet mi
ſuſcipiend: inq; ſuſcipiend.*

Quæ præterea dicitur:

a 4 A Linea

- A Linea mensalis, vel fort una.
- B Linea vitæ, vel cordis.
- C Restricta mulieris.
- D Percussio manus.
- E Linea media naturalis.
- F Linea hepatis, vel stomachi.

A Linea

- A Linea mensalis.
- B Percussio manus.
- C Restricta manus viri.
- D Linea Hepatis.
- E Mensa, vel quadrangulus.
- G Mons pollicis.
- H Linea vitæ, vel cordis.
- I Triangulus.
- K Linea media naturalis.

6 5 A Men

10. **MAINTRODVCTIONI**

Nomina digitorum secundum Planetas.

- A Mensalis imperfecta.
- B Soror lineæ vitæ.
- C Hepatis & stomachi.
- D Soror lineæ naturalis.
- E Linea vitæ.

am A - 2 5

Linea Vita, quæ & Cordis linea appellatur, incipit, vt dictum est, à monte Indicis per palmæ medium, tenditq; eò, vbi restrictâ manum appellari voluimus. Quæ si longa fuerit, recta, ac viuo quodam colore perlucida, vitam longam, & paucis ægritudinibus obnoxiam præsignit. Ipso hoc Plinio adserente, qui ait, Contrâ longæ esse vitæ incuruos humeros, & in manu vna duas incisuras longas habentes, quod de linea vitæ, & media naturali licet intelligere. Quòd si virtus naturalis fuerit imbecillis, tunc & discolor, variegata, tenuis, & sæpe obuertis rimulis scissa, & breuis apparet linea, vitæ breuitatem, ac aduersam valetudinē arguit, & vitium parum, ipsumq; hominem denotâs rarò aliquid ad optatum finē perducere. Quemadmodum illa crassior ac longa, & indistincta, omnia cõtraria pollicetur. Cuius rei si quis à nobis rationē exigat, dicemus hoc sanguinè ipsum, qui cor vegetat, & quem aliqui animi sedem esse putauerūt, præstare. Certum hoc enim est, vt ille purus, vel impurus fuerit, ita lineam hanc colorem sortitam obscurum, aut clarum, ad eò vt rubicunda ac splēdida sit ea, quoties in homine sanguis abundat: & è contrâ pallens ac liuida, vbi ille defecerit. Vnde & imminutus calor naturalis ostenditur, & firmatum corpus, & cõtrâ robustum ac vigenens. Tunc si hæc linea fuerit stricta, subtilis, & bene colorata, ac mediâ naturalem versus processerit: significat hominē boni consilij, subtilis intellectus, magni ac plane regalis animi. Et si fuerit lata, & malè colorata, vel pallida, contrarium denotat. Hoc autem semper notandum est,

Longa.

Breuis.

Crassa.

Rubra.
Pallida.

Stricta.

Lata.

est, in omnibus lineis principalibus. Quod si sint rectæ, ac indistinctæ, & bene coloratæ, semper bonitatem complexionis ostendunt. Si verò contrariè dispositæ fuerint, contrariū semper arguunt. Item *Grossa.* si linea vitæ sit grossa & profunda, & diuersi coloris, id est, per puncta rubra pallens, ac liuida: malitiam, calliditatem, inuidiam, ipsum alioqui hominem garrulum, iactabundum, ac sibi ipsi placentē. Si eadem linea sit grossa, & valde rubicunda, salacem hominem, impurum, incōstantem denotat. Si verò liuida cum quadā rubedine permixta fuerit, iracundum, & quasi ex ira furiosum virum demonstrat. Si verò valde rubea, cum quadam plumbea liuiditate permixta, incōstantem, inuerecundum, vagum, proditorem, discordias ac lites ferentem, iracundum, & qui sæpe ad malum incitet. Iam si hæc linea fuerit rubea ea parte qua ad Restrictā protenditur, crudelitatem denotat. Sæpe & bifurcata ea in angulo supremo, instabilem, vagabundum, & in omnibus agendis virum mirabilem ostendit. Quæ si fuerit flexuosa ac contorta mediam naturalem versus, sed rubra, deceptorē, subdolum, petulantem, & peruersi animi innuit. Aliquādo & crucis signum à linea vitæ tēdens ad angulum supremum, cum tribus paruis lineis, in muliebri manu si comparuerit, salacem, pudoris prodigam, ac extremè improbam signat. Si quando in linea vitæ inueniatur quædam crux parua circa angulum dextrum, & hæc crux sit incisa, in manu mulieris, nephariā, scelerosam, ac vltimo aliquando supplicio propter scelus afficiendam. Nam talis crux in prædicta linea vitæ semper malum significat, tam in viro, quàm muliere. Si duæ lineæ fuerint iuxta lineam vitæ repertæ, in fine tuberis pollicaris,

licaris, quasi ad latus iacētes, eum hominem breui moriturum hoc signo coniuicio. Si linea vitæ habens ramos extētos versus mediam naturalem in modum hīc in margine signatum*, diuitias & honores, ac perfectionis signū esse dicitur. Si verò iam dictos ramusculos extendit inferius, versus restrictam, hoc scilicet modo* paupertatem, & à seruis & domesticis deceptionē, ac eorum infidelitatem semper indicat. Si autem rales ramusculi vadunt directè ad mediam naturalem per triangulum, significat hominem post multa discrimina, & varias fortunæ iactationes, diuitias, & bona habiturum. Si verò multæ parvæ lineæ secant lineam vitæ, multas ægritudines prædicunt. Si in linea vitæ sparsim sunt quædam grana, siue puncta, salacem, impudicum, fornicatorem, præterea & contentiosum ostendit. Eritq; homo ille in discrimine vitæ, propter sanguinis effusionem in seditione, cuius ipse autor fuerit: omnino grauitè aliquādo vulnerabitur. Vbi in principio lineæ vitæ oriuntur tres parvæ lineæ tortuosæ eam interfecantes, hoc modo* signum video futuræ lepræ. Nam peruersum hepatis calorem ostendit. Vnde ex iam dictis colligitur, quòd si linea vitæ, vel cordis fuerit longa, alta, bene colorata, bonam habens cum linea media naturali ac hepatis & stomachi proportionem, & quòd eadem lineæ etiam fuerit quâtitatē & longitudinis debita, & coloris boni, sperandam esse dicunt longitudinem vitæ, & bonitatem naturæ, ingenij, & complexionis. Nonnunquam in linea vitæ vel capitis vnum ☉ vel ☉☉ inueniuntur, & vnus vel duorum oculorum amissionem significant. Quod licet perrarè inueniatur, in meipso tamen, quòd ita sit, expertus sum. Nam
in præfa

in præfata meæ manus loco, huiusmodi signum
 inest. Quod cum video, reminiscor quæ ad modum
 olim in maximum alterius oculi discrimen deue-
 ni. Quippe ad ignem sedens hyeme, procidi, ac si-
 nistro oculo in flammam conuolutus sum, crucia-
 baturque vehementer. Quanquam non solum hoc
 mihi signum illud malum prædixisse inuenio, ve-
 rum etiam quod in natiuitate Martis ac Lunæ op-
 positio apparet. Reperioq; ortus mei tēpore, Mar-
 tem fuisse in signo humano, in vndecima, ac si-
 militer Lunam in quinta domibus. Quæ cōstella-
 tio tale aliquid portēdere ab Astrologis obser-
 uatum est. Quo verius hoc comperi, quod prius di-
 xi, has artes quadam inter se necessitudine cōiun-
 ctas, parumq; sine alia aliam posse. Sane inferiora
 hæc a superioribus illis gubernari, ac à cælestibus
 vires influere, rursus defectus inferri certum est.
 Vbi considerare licet, quàm sollicita fuerit circa
 creationem humani corporis rerum opifex natu-
 ra, quæ de nobilioribus hominis partibus, multis
 passim iudicis cognoscere homini dedit. De reli-
 quis non perinde. Nam cordis, cerebri, ac hepatis
 certa sunt in hominis manu signa: quod in iis ma-
 xima sit hominis vita. Oculorum, auriū, oris, ma-
 nus, ac pedum non ita: quāquam hæc ad decorem
 magis quàm necessitatem facta videatur. Ob idq;
 tres has lineas omnis semper manus habet, reli-
 quas multæ non habent. Rusticis, propter conti-
 nuos labores exceptis, quæ ex iis exterminantur.
 Proinde sæpius à me reperendum est, ita has artes
 coniungi inter se, vt semper fere mutuo indigeant
 adminiculo. Quod vt faciamus palam, velut post-
 liminio ex Astrologia repetamus, & hoc de natu-
 ra signorum erraticorum, id est de Planetis, quos

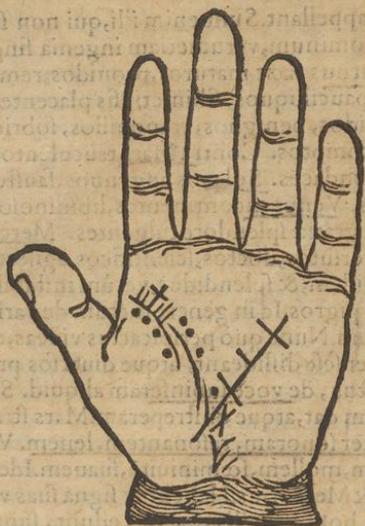
fic Græci appellant. Sunt enim illi, qui non solum corpora hominum, verum etiam ingenia fingunt. Nam Saturnus facit maturos, prouidos, remissos, cupidos, pauciloquos, sibimetipsis placentes. Iupiter placidos, benignos, tranquillos, sobrios, & loquedo comptos. Contra Mars truculentos, immanes, mendaces. Sol pios, ingenuos, faustos, atque elatos. Venus incontinentes, libidinosos, decoros, & gratiæ splendore fulgentes. Mercurius callidos, versutos, doctos, scientificos, agiles. Luna acutos quidem, & splendidos, verum instabiles, & inertes ac pigros. Id in genere dictum de varietate ingeniorum. Nunc quo perspicacius videas, quam longè inter sese distideant, atque diuersos producant effectus, de voce subinferam aliquid. Saturnus tardam dat, atque obstreperam. Mars stridentem. Iupiter sonoram, resonantem, lenem. Venus eneruatam, mollem, femini uirâ, suauem. Idem faciunt Sol, & Mercurius. Habent & signa suas voces. Nam quæ bonos ex illis rinitus edunt, sunt Virgo, Gemini, Libra, Aquarius. Quæ mediocres, Aries, Taurus, Leo, Capricornus, & vltima pars Sagittarij. Quæ uero, Cancer, Scorpius, & Pisces. Et quidem hoc de voce tantum. Sunt quæ partum & foetus fecundant, atque fecunda appellantur. Ea sunt, Cancer, Scorpius, Pisces. Quædam sterilia, ut Gemini, Leo, & Capricornus. Ita quicquid humanorû actuum est, coaptari signis potest. Nempe earundem promotoribus. Quod quo minus negari potest, eo altius blasphemant, qui Astrologiam non diuinam, sed nugatoriam artem esse caillantur, quos & suis in locis propriis pingemus coloribus, interim redeamus ad institutum.

Ingeniorum
discrimina.

Vocum iudi-
cia.

Signa fœcunda.
Sterilia.

Si

Si hoc modo crux circa angulum supremum inuenta fuerit, procedens ex linea vitæ, & à parte inferiori tres lineæ parvæ, à superiori duæ, vt hîc, in muliere libidinofam, ac impudicam arguit. Si verò in fine lineæ vitæ, receptam versus hæ tres lineæ inuentæ fuerint, mulierem ob scelus supplicio puniendam extremo.

Quando

Quando paræ quædam superius lineæ scindunt, aut certè tangunt lineam vitæ, in præscriptum modum, corporis infirmitatem, ac ægritudines prædicunt. Si verò ab alia parte lineæ media naturalis habuerit huiuscemodi sectiones ab inferiori parte lineæ directè quasi iacentes, ac sursum erectas, malum coniicio, vt dolorè capitis, qui exhalantibus à stomacho fumis proueniat, aut talem genuinum morbum aliquem. Tres illæ in fine lineæ repertæ, malum denotant, vt infra patebit.

b De

inea media.

Inea media naturalis vocatur illa, quæ incipit à radice lineæ vitæ transiens per mediam palmam, montē Lunę versus, vel percussione manus. Si talis linea sit recta, indistincta, nec obuersis scissis lineolis, optimā valetudinē, cerebrumq; sanū, ac ingenium viuax, & memoriam tenacē ostendit. Quę si longa quoque fuerit, & ad Lunæ tuber vsq; porrecta, animū audacē, ac vitę lōgitudinē arguit. Quòd si curta fuerit, ita vt concauum manus non exeat, hominē timidū, tenacē, auarū, imprudentē, præterea & perfidiosum indicat. Et si dicta linea nō extēdatur vsq; ad montē Lunæ, seu è regione eius spacij, quod est inter medium & annularē finiatur, deprauatis hominē moribus, sed vitæ nō diuturnæ ostēdit. Tum si in formā hemicycli, præter Lunæ montē hæc linea diuagata fuerit, ac ad ipsum illud tuber recuruata, quāto quidem productius exierit, tāto vitam longiorē pollicetur, sed in senectā egestatē. Iam si eadē linea qua parte desinit, sursum, ac ad digitos se erigat, impudentē virum, & malitosum ostēdit. Quòd si multum ascendat ad digitos, stultū & insipientē demonstrat. E contra inferius tendens, ac penē ad receptā manus se demittat, cupidū & impurum denotat hominem. Si autē ex altera parte recuruata sit, & tangat lineam mēsaalem, damnū aliquod, & aduersam fortunam ostendit. Eadem si fuerit tortuosa, non sibi constans, & inæqualis, ac diuersi coloris: signum sit prauitatis animi, & nōnunquam furti. Recta autē, & æqualis si fuerit, colorisq; lucidi, & quædā lineæ moueantur ab ea, signum est bonæ cōscientię & iustitiæ. Sed quando

media

*Recta.**Longa.**Curta.**Hemicyclaris.**Recuruata.**Tortuosa.*

media naturalis est lata & grossa, cū quadam rubeine permixta: ruditatem ingenij, & prudentiæ inopiam arguit. Si quando autem nec angusta nimis, nec ultra modum larga & bene colorata: lætum, hilarem, ac etiam fortem hominem signat. Quinetiam subtilis & tenuis, & liuida, vel pallēs: debilitatem cerebri, ac ascendentes à stomacho in caput vapores. Et si hæc linea compareat grossa & alta nimis, quædam parua lineæ iuxta eā sint, cum rubeo colore iratum, furibundumque hominem ostendit. Rursum si habeat intra se quædam spacia nodosa continua in hæc forma, o, quot ibi fuerint nodi, tot homicidia vel iam admissa, vel post admittenda. Qui nodi ubi non omnino reuoluti ac clausi videbuntur: grassatoris quidem indicia sunt, nō tamen homicidæ: & qui cædat ac vulneret, non planè tamen occidat. In eadem linea puncta quædam crassa ac pinguia, inconditos mores, ac hominem insulsum, & insuauè ostendunt. Quæ puncta si fuerint rubea valde, crudelè ac præferocem hominem demonstrant. Si hæc linea fuerit tortuosa, & per gyrū faciens semicirculum cum quadam obscuritate: à quadrupedibus periculum, vel à feris interemptum iri indicat. Et si iuxta sæpe factam lineam fuerint duæ parua lineæ coniunctæ (vt infra in figura manus videbitur) vulnera, non ferro. Item si in eadem linea crux parua è regione medij reperiatur: hominem infra annum moriturum designat. Si quis hanc lineam restrictam versus bifurcatam habuerit, cum quibusdam sectionibus minusculis, is omnes cogitatus suos ad pessima retorquet, ac neque Deum, neque hominem timere videtur.

Lata & grossa.

Subtilis & pallens.

Nodosa.

Punctata.

Tortuosa.

Cruz signata.

b 2 Hæc

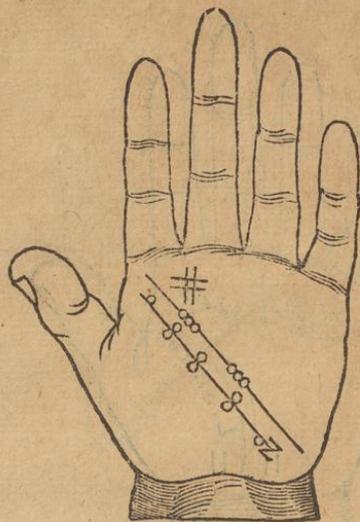
Hæc antepicta manus figura, cum linea media naturali, vt est, incipiens scilicet à radice lineæ vitæ, ac directè per mediã manũ transiens absque incisionibus, significat bonum corporis statum, ac cerebri incolumitatem. Et cum fecerit angulum acutum cum linea vitæ: tenacitatem memoriæ, & æqualitatem ac animi reſtitutionem. Si autem fuerit, vt in Canone scribitur, inæqualis, non exiens manus concauum: virum timidum, auarum, tenacem, & labilem omnino memoriam præſagit.

Si ſuprà

Si suprà depicta linea media naturalis per gy-
rum facit quasi semicirculum, cū obscuritate qua-
dam, à quadrupedibus malum, & interdum mor-
tem minatur. Si verò in fine huius sint duæ lineæ
paruæ, ab vtraque parte apparentes, vulnera tan-
tum, ac ea ferro inferenda. Si crux parua, paruis
secta lineis appareat è regione digiti Saturni, bre-
uitatem vitæ, & corporis imbecillitatem demon-
strat. Et magis si quadrangulus in manu de-
fuerit.

b ; Si iam

Si iam picta manus figura, in linea media naturali hos habuerit nodulos: quot quidem nodi fuerint, tot homicidia admissa, ita tamen quod nodi illi palleant. Qui si rubicundi sint, homicidam & latronem futurum pronunciant. Si autem tortuosa incisiones inuenta fuerint in praefata linea naturali, infelicem, & infortunatum hominem auguror. Si crux illa ibi reperiatur, contentiosum, litigatorem, ac discordiae studiosum cum existimo.

Quando

Quando hæc linea media naturalis tendit ad lineam mentalem, & in fine fit tortuosa, modo præscripto, maledicum, prauum, sanguinis effusorem, & qui circa hæc sæpius periclitetur, & aliquando fortè succumbat. Si autem hæc dicta linea habeat clàm incisiones, superbum, loquacem, iracundumque virum denotat. Si crux inueniatur in angulo supremo, ita vt recta sit à tubere pollicis, denunciat probum, & in omne bonum procliue ingenium arguit, & è contra.

b 4 De linea

De linea Mensali.

CAP. IIII.

sea mensi-
quadrangn
us.

sequalis &
ga.

Ramosa.

Nuda.

se signata

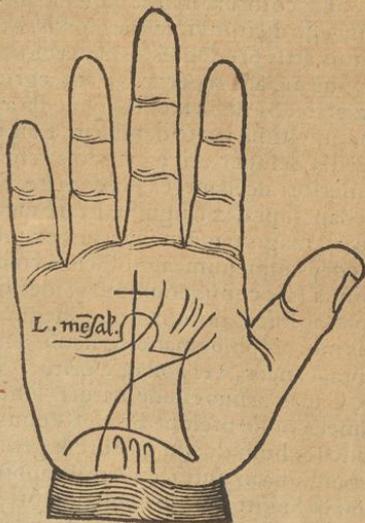
Inea Mensalis dicitur, eo quòd mēsa manus ab ea constituitur. Sic enim appellari diximus spatium inter mensalem, & mediam naturalem relictum. Vel etiā quadrangularis linea, ex eo, quia cum linea mediana naturali, quadrangulum penè perficit. Si hæc linea mēsalis fuerit æqualis, ac longa satis, alta & recta, bonam naturę qualitatem, membrorū in homine principalium robur, modestiā, temperantiā, & constantem in bonis operibus animū significat. Et si extendatur ultra medietatē eius tuberis quòd sub indice est, ita quòd rāgat montē Iouis, vehemētis iracundiæ, aut etiā crudelitatis signum est. Hæc superius rubicunda, delatorem arguit, ac aliena felicitatis invidentem. Et si habuerit ramos rectos, tendentes ad locū digiti Iouis, honoris promittit exaltationē, ac magnarū diuitiarum accessionē: & pauperem, paulatim ad dignitatis apicē, ac potentiam accessurū prælagit. Sed si hæc linea fuerit nuda sine ramis, protendens ad radicē indicis, infortunatū, ac inopem fore hominem ostendit. Si autem habuerit tres lineas, vel in fine quosdā ramulos, videlicet circa montem Iouis, directē protendentes ad angulum supremū, fortunatum hominem, lætū, iocundum, liberalem, nobilem, modestū, æqui ac honesti cultorē, qui se vestitu oblectet decenti, omnis mundicie studiosum, ac saporū odorumq; varietate gaudētē. In cuius hominis genefi qui cōsiderauerit horoscopus (nempe ubi inueniet Taurū, vel Librā, quibus præest Venus: aut Sagittarium, aut Pisces, quorū Iupiter dominus: aut quisquis ibi Planeta erit) rationem huius rei facillē cognoscet. Et si crux parua in eodē loco reperiatur, virum liberalem, veritatis amatorem, benignum,

benignū, affabilem, ac omni quodammodo virtute ornatū significat. Et si fuerit iuuenis, præcocem barbā. Quod si hæc linea è regione tuberis, quod sub medio est, exeat, & sine ramis fuerit, mēdacē, sibi ipsi placentem, inconstantem, fallacem, inuerecundum, lites ac discordias seminantē virū demonstrat. Quādo autē hæc linea cōiungitur cū media naturali, ita quod ambæ faciūt angulum acutū, talis ad multa animi & corporis pericula perueniet, ita q̄ aliquādo vitæ tēdeat suæ. Et si desit media naturalis, hæc verò cōiungitur cū linea vitæ, ita quod Mensalis & vitæ faciāt angulum, eum hominē aliquādo capite truncatum iri puto, vel certē mortaliter vulneratū. quicquid erit, ad optatū finem nunquā deueniet. Sed vbi hæc linea diuiditur, & vna *Diuisa.* pars respicit lineā mediam naturalem, alia autem montē Saturni, indicium est, hominem eum de vita sæpe periclitaturū: quāquam & seruatum iri ex tot discriminibus perspiciā. Eadem linea recta & subtilis *Recta & subtilis.* circa montē Iouis, id est loco exitus sui, significat familiæ gubernatorem, & super æquales, fratres ac propinquos aliquādo eleuatur, vt iis dominetur. Si autē habuerit incisiones è regione medij, adulatorē, bilinguem, & quem pauci amabūt. *Incisa.* Si quædam linea interfecans mensalem, veniet à quadrángulo, & directè ascēdat ad montē Saturni, atq; ibi aliquā parūā crucē faciat, mortē coactam minatur. Tā magnæ felicitatis indicium est hæc linea, si præter medij tuber, vltra indicis montem progrediatur: quēadmodum & si nō attigerit mediū, sed iuxta eius tuber exeat, extreme penē egestatis, ac pluribus passim periculis & calamitatibus obnoxiiū hominē prodit. Tum si hæc linea habuerit aliquas interruptiones, vel sparsim incisa fuerit, ineptū & inconstantē, ac libidine fractū hominem,

Mercurij, id est Auricularē, linea aliqua apparuerit, quæ à mensali veniēs digitū versus auricularem tēdat: obseruatū est, nec bonū eum virū, nec fortunatū esse, sed video avaritiā, iracundiā, ac odiosam plenē tristitiā notari. Deinde sordidum quoque & malignū, quiq; alieni aliquādo sceleris socius fuerit prospicio. Et si aliq̄e lineæ inter mensalē & auricularē apparuerint, si fuerint rubicūda, numero sibi pares, nuptias portēdunt. Si obliquæ & pallidæ, tot iam præteritas demōstrant. Si verò sub radice mensalis obliquæ cruces reperiantur, quotquot hæ fuerint repertæ, tot inimicos capitales denunciant. Vbi verò quædā linea interfecat mensalem, veniēs à quadrāgulo vel mensā manus, ad montem Saturni, quæ cōstituat in fine eiusdem parvā crucem, signū esse dicitur violentæ mortis. Et dicunt aliqui huius artis prudentes, q̄ si quædā lineæ parvæ iuxta finē mensalis repertæ fuerint, ægritudines in prima ætate. Si iuxta mediū, in mediā ætate. Si iuxta finē, in vltima ætate denūciari. Et si tales lineæ descēdāt desuper, erit ægritudo ex cholera. Si à parte inferiori ascēdant, ex phlegmate. Si autē è medio tēdant supra, ex sanguine. Et si è medio quidem veniāt, magis tamē imū versus, ex melācholia iuxta eorū cōspicuum, aut obscurū colorē magis ac minus. Hic considerandum veniet, q̄ Cácer & Scorpio, ac Pisces dominantur phlegmati falso, Saturnus morbis phlegmaticis, viscosis, vnde morpha, lepra, cancer, vel podagra oritur. Taurus, Virgo & Capricornus eiusdē naturæ sunt, frigida & sicca, melācholię præsumt. Et ideo Venus in morbos frigidos & humidos, in gutture & genitalibus. Similiter & Luna in guttā, epilepsiā, apoplexiam. Aries, Leo & Sagittarius in cholera, febres ex sanguine, & pustulas. Similiter & Mars in febres calidas,

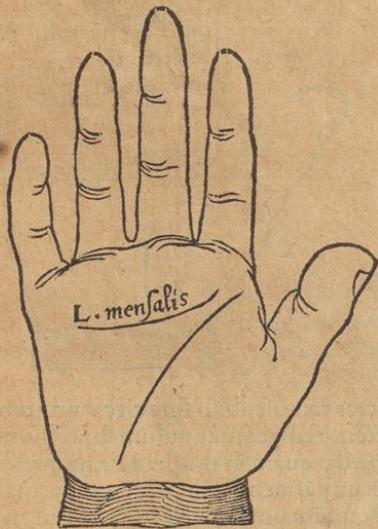
*Ægritudinis
causa ex mensali.*

lidas, phrenesim, serpigine, & vermē in capi te dominia exercēt. Ioui adustū sanguinē damus, quem admodum in Mercurio mētis egritudines, amaras cogitationes, ac cōscientiæ morsus. Sol calidos ac siccos inducit morbos. Quæ omnia perpulchrè infrà patebunt, vbi agetur de naturis planetarū & signorū. Notādum etiam erit, q̄ rubedo linearum ex calore Martis procedit. Ideo semper in iudiciis Chiromāticæ artis ac vaticiniis, ad naturas planetarū recurrendū moneo, & ad naturas signorū, in quibus Sol natiuitatis rēpore fuerit inuētus. Similiter in iudiciis phyfiognomia hominis diligenter contēplanda erit, & in iis prudēs iudex experientiam deportabit non modicam & laudem.

Si inuēti fuerint tres ramusculi in linea fortunæ
(quæ

(quæ etiam prosperitatis dicitur) & coniungitur cum linea vitæ, & cum hoc restrictam inscindit: bonum ac acutum ingenium ostēdit. Si verò cum eisdem lineis coniungatur, vt hic pingitur Mensalis, cum quadam tamē tortuositate: malum, peruersum, iniquum, malitiosum, & calumniatorem, & qui semper audus sit humanum effundere sanguinē indicat. Et semper cū has easdem lineas denotaueris, ad Martis naturam recurrendum est.

Linea Mensalis sic disposita, vt debito loco & modo incipiat & terminetur, bonam corporis qualitatem, & in membris, quæ vocantur generatiua, vigorem. Si autem econtra, vt sit nuda sine ramuscū

tune
(quæ

INTRODVCTIO

ramusculis, breuis & grossa, vltraque indicis montem progrediatur, malignum denotat, & qui non facile dicet.

Isti tres ramusculi in fine circa montem Indicis, respicientes directè angulum supremum, bonum tam in viro quàm in muliere signum esse ferūt. Si verò crux parua in eodem loco reperta fuerit, bonum & ipsum portèdit. Qua de re canonem superius consule. Linea verò Mensalis si habuerit incisiones, à principibus & potentibus inimicitias, & infestationes habiturū demōstrat. Si verò discreta fuerint in iam dicta Mensali plures paruae incisiones, variam ac diuersam fortunam iudicabis.

Si

Si linea Mensalis, in manibus virorum, siue mulierum non reperitur, pessimum signum est. Nam hominem in omne malum propensum suspicor, malaq; morte periturum. Vbi & respiciendum ad eas lineas circa Mercurij montem: quia ibi nuptiæ iudicantur. Ibi enim colligitur iudicium de iis qui Mercurium planetam agnoscunt.

Si

indis,
bonum
erit. Si
rit, bo-
n supe-
it inci-
tias, &
iscretæ
ncisio-
s.

Si

Si Mensalis linea contentæ tangat lineam naturalem, ita ut cū eadē faciat angulū acutū, ut à tergo vides, malum portēdit. Tanta enim huic pericula imminere putātur, ut possit eum nō iniuria pēnitere, quōd vnquā natus sit. Si verò omnino desit linea naturalis, & mensalis tangat lineā cordis (nisi me omnia fallant) capite truncabitur homo ille, aut vtcunque malè peribit. Vbi quædam linea (ut hîc vides) interfecat Mensalem, faciēs in superiori parte paruum crucem, mortem violētam indicat. Quæ linea, si directè ascendat, interfecans mensalem, mulieribus malum portendit. De qua re vide Canonem. Si quædam crux pura sit circa lineam mensalem, dignitates spirituales: & fortius, si duæ cruces appareāt (prout sæpius experti fuimus) scilicet beneficia ecclesiastica habiturum denotat.

De Restricta.

CAP. V.

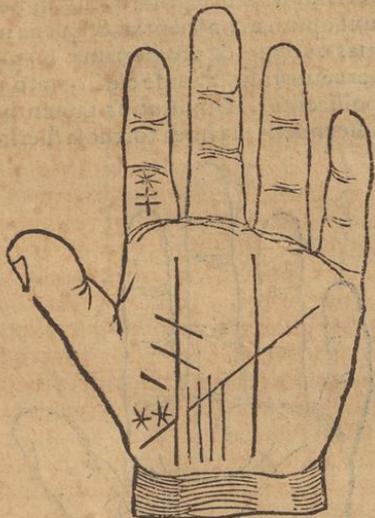
VT diximus, spacium omnino illud Restricta est, quod in manus iunctura apparet, qua brachio iungitur. Si illud spacium sit purū, & viui & boni coloris, bonā corporis videtur qualitatem significare. Si e contra, malā. Et notandum, vt plurimū duas apparere in huiusmodi iunctura lineas, quæ veluti dirimūt à brachio manū. Et si duæ fuerint: tunc ea quæ manui propior est si fuerit aequalis, recta, boni coloris, ac suprā tēdat, diuitias huic promitto. Atque etiam si valde inops sit, rerū augmentū, & fortuitā felicitatē. Sed tunc magis, cū fuerint rami recti & non incisi. Quod si linea quædam oriatur à radice brachij, & extēdatur vsque ad radicē medij digiti, optimam fortunam, & prosperos successus promittit. In hac iunctura si quatuor lineæ fuerint, trāsuersim scindentes brachiū, sintq; lineæ æquales, & bene coniunctæ: ecce tibi honoris dignitatē, & propinquorum hæreditates successionēq; promittunt. Et si in radice brachij, prope montem pollicis, iuxta lineā vitæ (si ea tantū se demiserit) reperiantur tres lineæ aut stellæ, vel etiam plures: cui hæc insunt, eum aliquando delatū iri à mulieribus præuideo, ac fortē aliquā subiturum ob id infamiam. Tum si linea quædam à media Restricta, ex radice brachij, mōtem Lunæ versus eat, multas hominis fortunæ aduersitates, & occultas interim inimicitias ostēdit. Quæ itē linea sic orta, si torta sit, ac inæqualis, perpetuæ iuxta seruitutis indicium est, nec eum hominem ostēdit vnquam aut ad honores, aut diuitias emerfurum. Si autem nonnullæ lineæ dispergantur à restricta, & ascendant ad mōtem pollicis, ac in infima eius parte iaceāt: qui hoc signum habet, periculum est, ne aliquādo à propinquis suis,

c & iis

natu
a tergo
ericula
peni-
no desit
dis (ni-
mo ille,
nea (vt
uperiori
ndicat.
menla-
re vide
lineam
s, si duæ
mus) (ci-
enotat.

& iis quos charos habuit affligatur, vulneretur, spoliatur, aut etiam in vincula coniciatur. Interim si quædam lineæ oriatur à brachio, & scindant restrictâ, ac in superiori parte coniungatur, is homo in patria proculdubio exilio morietur. Quæ tamè lineæ si non continenter iungantur, sed separatim distent: procul à patria apud externas nationes vitam finiet. Eædem lineæ si ad percussionem manus tendant, longas navigationes & itinera maritima, ac vitâ omnimodo vagam, & quæ in diuersis navigationibus & peregrinationibus teratur prælagiunt. Et vbi quædâ linea directa per restrictâ vsq; ad montem indicis tendit: hominem peregre abiturum, ac difficulter in patriam rediturum ostendit. Item si quæpiam linea ad restrictâ orta in volâ manus incidat iuxta lineam vitæ, ac rubicunda fuerit, corporis imbecillitatē, atq; ægritudines arguit. Si verò palleat ea cõitio, nõ iam instare ista, aut euerura, sed præterisse, ac cõpleta, vt iam timēda non sint. Si autē quidam triangulus moueatur à restrictâ, tēdens ad montem Lunæ, si quidem mulieris sexus manui insit, certum est, in prima statim adolescentia, atq; ad eam in flore ætatis corruptâ eam ac improbâ factâ. Tum si cui mulieri hoc insit, vt prope restrictâ habeat paruulam crucem, honestam hanc, probâ, prudentē, ac omnis pudicitia sibi cõsciam iudico. Ecce optimæ qualitatis in corpore hominis indicia. Spaciũ illud in restrictâ manu versus, atq; alterũ iuxta brachij iuncturâ, boni vtrunque, ac viui coloris, tũ quatuor hæ incisiones quid non boni portentunt? Rursum tres stellulæ, quàm odibiles, periculum ex accusationibus, ac infamiam quoq; minantes. Vide autē lineam à restrictâ in manus percussione progressam, malæ fortunæ, ac aliquis felicitatis argumentũ. Tum illa per restrictam

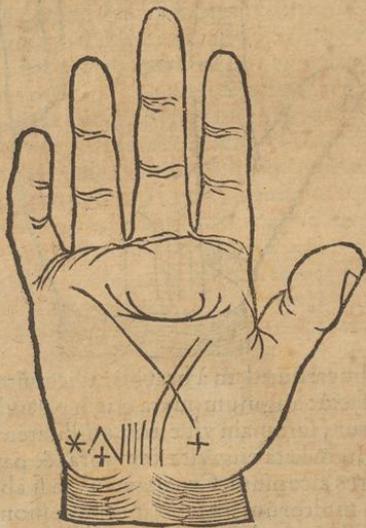
Etiam ad Iouis vsq; tuber dilapsa, peregre agendam vitam. Et altera rectè ascendens, dititias ac propitiam fortunâ significat. Quæ verò in Iouis tubere signa vides, honores, opes, ac dignitatis accessus & ipsa ostendunt. In hunc modum quatuor lineæ repertæ in infrâ depicta manu, ipsum penè cingentes brachium, longæ ætati documentum fiuat.

Tum lineæ quædam à brachij radice eûtes, quæ acutum faciunt angulum, iuxta quem paruula crux conspicitur, summam vitæ tranquillitatem pollicentur. Item læta eius vitæ tempora, & paulatim ad honores ascensum. Crux tamen illa si abfuerit, tatum in multorum hæreditates successionem video promitti. Quod si crux, aut stellula quæpiam adsint; nihil huic homini ad vitæ necessaria deerit.

c 2 Si

Si duas lineas in restricta inuenerimus esse latiores, & vnam inferiorē, subtilem, diuitias vsque ad ætatis mediū prospicio, & honores: per reliquam deinde etatē, de die in diē successu omnia minora. Si verò duæ lineæ parux ab eisdem oriuntur quasi mutuo se sustentantes, & quædam alię lineæ directæ per palmā vsque ad lineā naturalem ascēdant: indicium erit summæ integritatis, eumq; hominem ostendunt optimæ conscientiæ, & qui iis moribus ad diuitias quoque & prosperrimæ fortunæ successus peruerturus sit. deinde eidē optatū quoque finem pollicentur. Diminutius tamen hæc euenient, si ascendens illa linea tortuosa fuerit.

Si duæ lineæ per palmam manus à restricta originem

ginem fumentes, ad montem Solis, qui etiam annularis dicitur, vsq; ascenderint, & si idem Mons duabus lineis ex transuerso scissus sit, magnarum rerum gestorem & regis negotiis, officiisq; exequendis præficiendum. Atque inde honores pariter ac diuitias accipiat video.

Si in restricta manus visa fuerit quædam linea grossa, deinde alia subtilior, & rursus tertia grossior & profundior, prima ætate diuitiis abundantem. Vbi ad medium vitæ peruenerit, infeliciorem & inopem magis. Tertia verò ætate, omnibus quæ paulo ante amiserat recuperatis, vitâ in honorum ac diuitiarû augmento tranquillam, ad extremum

c 3 vsque

cta ori-
ginem

vsque finem portendunt. Si duę lineę tortuose ad
 Iouis montem ascenderint, & supra primam iun-
 cturam eiusdem, duę alię lineę ex transuerso ap-
 paruerint, vagam peregre vitam, ac magna itine-
 ra, sed vnde honores ac rei familiaris incrementa
 eueniant significandum dico. Si autę ad Mercurij
 digitum vsque transferint hęc lineę, qui sic scissam
 manum habet, homo erit multis aptus rebus, ve-
 rüm nullas hic, aut permodicas colliger opes. Si
 verò ad digitum Saturni peruenerint, nihil peius
 inueniri poterit. Nam auaritia, rerum immodica-
 rum cupiditas, inuidia alienę felicitatis animum
 ad pessima semper rapiet.

De Triang

Triangulus in manu, sunt tres lineæ, scilicet vitæ, mediæ naturalis, & hepatis & stomachi, quæ ita dispositæ sunt, vt trianguli speciem præbeant. Porrò spaciū iis lineis inclusum, tres in partes diuiditur, qui sunt tres illi anguli. Quorum primus constituitur, vt diximus, à linea vitæ, & mediâ naturali, & dicitur angulus supremus. Eum autem qui fit à linea vitæ, & base trianguli, angulus sinister appellatur. Triangulus autem æqualium angulorum, habens lineas pulchras, & bono colore nitentes, ac rectas, bonam naturæ ac corporis qualitatem refert, & cum integra valetudine, mentis quoque securitatem, deinde & famæ celebritatem, & vitæ longitudinem ostendit. Qui si contrâ fuerit lineis subobscuris, & inequalibus, & quæ non conspicuè referant triangulum, diuersum omnino iudicandum est. Spaciū huius trianguli si amplum fuerit, & patens, animum arguit liberalem & magnificum, ac audacem. Contrâ angustum & breue, auaritiam, tenacitatem, & pauiditatem prodit. Idem ille campus si palleat ac in liuorem declinet, significat iracundum & deceptorem. Si fuerit hæc manus pars rugis confissa, malam corporis qualitatem opinor esse. Angulus supremus trifariam clauditur à linea vitæ, & mediâ naturali. Primò in ipsa penè vola è regione eius vallis quæ est inter duo, inter indicis & medij tubera. Vnde iudicamus ærumnosam vitam, calamitatibus, ac captiuitati etiam obnoxiam, animum anxietate & sollicitudine plenum, frequentiq; commercium, idq; ob pecuniæ vt plurimum studium. Secundò sub medio indicis tubere, sitq; angulus ipse acutus, & bene clausus.

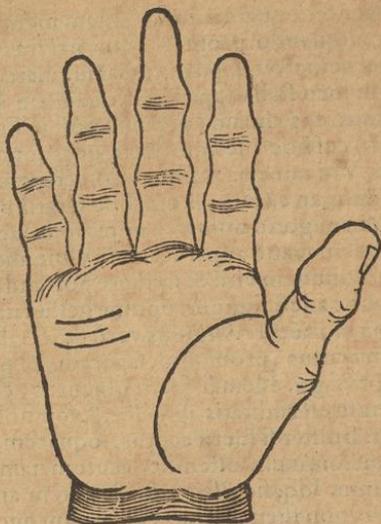
*Angulus supremus.**Sinister.**Amplius.**Angustus.**Angulus supremus trifarius.*

fus: prædicit optimam inesse ei homini naturam,
 ingenium acutum, bonam hominis qualitatem,
 secundos etiam ac prosperos successus, integritatem
 morum, atque hæc omnia eo profectiora, quo
 magis fuerit angulus clausus ac acutè ac conspicuè.
 Tertiò non coeuntibus lineis duabus, sed quodam
 interrelicto spacio, quo argumento hominem
 accipimus ambitiosum, sibi placentem, impurum,
 morosum ac difficilem, obloquutorem, truculentum,
 præterea mendacem, ac sine laude omnino viuentem.
 Qui si in seruitutem, aut captiuitatem deuenit aliquando,
 nunquam inde reuocabitur in libertatem. Sed & liber si sit,
 miserè peribit. Iam spatium illud triangulo inclusum,
 si callosius fuerit & durum, iracundiam hominis arguit,
 ac interim astutiam & dolos. Si rugis exasperum,
 inuidiam, & insidias, ac oblocutiones. Quando
 autem quædam linea apparuerit inter duas istas,
 ita propinquè quòd tangat vtranque, & descenderit
 ad triangulum, significat hominem veneno, aut percussione
 aliqua moriturum. Quandoque quatuor lineæ se ipsas
 interfecantes ad formam crucis, & in eodem spatio superiori
 apparentes, inuidiam, detractionem, & insidias, ac alios
 opprimendi studium ostendunt. Quippe duæ lineæ hæc
 bene coniunctæ, & acutæ, totius hominis bonitatem
 demonstrant. Si in concavo autem manus, præcisè è regione
 digiti Saturni se coniunxerint, ibi angulum facientes, multam
 ac variis modis sanguinis effusionem, vulnera capitis,
 ventris fluxum, diarriam, aut si in mulieribus hoc fuerit,
 incessanter menstruorū fluxus, & etiam in partu periclitationem
 denotat. Si quædam figura ad modū stelle in triangulo
 apparuerit, adulteram, & proculcati pudoris mulierem, ac iracundam

I N
 dam ostes
 niam, ad
 iram, ad
 si eocum
 gam dim
 debetur
 habebit
 uertend
 di enim
 Si in eo
 catione,
 quibus
 ma bon
 multu
 virum
 lus, sig
 Angu
 will of
 indu
 supre
 ad m
 rur,
 rz.

dam ostendit, quæ etiam ad tantam mentis insaniam, aliquando propter suam irrefrænablem iram perueniet, vt seipsam cupiat iugulare. Quòd si eodem loco stella apparuerit, quandam à se longam dimittens rimam (vt paulò pòst in figura videbitur) cui hoc inerit mulieri, quatuor maritos habebit. Vbi tamen à prudenti cõiectore animaduertendum, an ea sit ætas quæ hoc ferat. huiusmodi enim in negotio multa ex nobis ipsis sumimus. Si in eodem spatio apparuerit crux sine aliqua incisione, bonum in viro & muliere portendit. Nam quibus hoc adest signum, optimè gesta vita, in fama bona moriètur. Angulus verò dexter, si fuerit multum acutus, prouidum, sagacem, & parcum virum prælagit. Idem si fuerit obscurus, & grossus, signum est ruditatis, ignauitæ, & somnolentiæ. Angulus sinister si fuerit acutus, loquacem, & cauillosum hominem ostendit, acutum tamen, & industrium. Idq; sic esse puto. Si autem angulus supremus non fuerit acutus, & signum quoddam ad modum characteris Saturni eo loco reperiat, malæ, & planè Saturninæ indicium est naturæ. Vt in subscripto triangulo apparebit.

c s Cuius

Cuius digiti sic fuerint compositi, vt singulis artibus singula sint intermedia, ac quasi tubera quædam & verrucæ ipsæ omnino tortuosæ ac inæquales apparent: pauperem eum futurum ac ærumnosè victurum dico. Quòd si in superiori parte, id est, in tertio articulo vtriusq; manus, præcipua quædam, ac euidentis tortuositas insit: inuidentiæ, fraudis, mali omnino animi signum video: quem tamen hominem miserè ac ærumnis vitam acturum puto.

Triang

Triangulus verò in manu inuentus, tam in vi-
ris, quàm mulieribus boni nonnihil pollicetur.
Quo in triangulo si ad formam stellæ fuerit inuen-
tum signum: si mulier habeat, impudicam, adulte-
ram, & libidinosam ostendit. Quinetiam in viro
malum portedit. Si verò circa angulum dextrum,
euidenter expressa stella in manu viri fuerit: per-
fidum, turbulentum, deceptorem, obloquentem
aliis, maledicum, furem, raptorem, & qui per fas
& nefas omnia agat, & ad deterius semper incli-
net, quiq; in malis eruditus sit: atque hic malè ali-
quando peribit. Ramusculi in principio lineæ vi-
ræ, vel mensalis, rei familiaris incrementum, &
abundantiam prælagunt.

Si

Si stella quam dixi, quādam à se rimam, ceu virgulā demittens in triangulo muliebris manus sit, prædicit mulierem plures viros habituram. Quoties supremi anguli duæ lineæ interpolitō spatio distant, mali hominis indicium (vt prius scripsi) concipio. Quatuor lineæ seipsas intersecantes in modum crucis in spatio superioris anguli, inuidū, detractorem, & pessimæ famæ virum demonstrāt. Tum figura quasi characteris Saturni, malum finem homini pronūciat. Sed mensalis lineæ sic formata, vt vides, infortunatū, & alioqui gulę studiosum virum arguit. Si figura ad formam furcæ in dicto triangulo, sursum, vel deorsum apparuerit, inconstantem, & libidinosum virum ostendit.

De

De Quadrangulo.

CAP. VII.

Spatium illud Quadrangulus appellatur, quod est inter lineam Mensalem, & mediam naturalem. Si ergo istius quadranguli incisura viui ac lucidi coloris sint, requiratur ac vitæ re-
gitudinē pollicentur. Si contrā, iniquum, ac minime bonum interpretor. Hoc spatium latum & amplū est in homine liberali, ac magnanimo. In quorum manu crux est hoc loco lucidē ac clarē apprens, bene fortunati erūt augēdis censibus ecclesiasticis. Idq; amplius, si talis figura duplicata, aut etiam triplicata sit instar cæcellorum. Conturbant hoc autem, & euertunt, si quæ lineæ aut incisuræ figuram hanc obliquē secuerint, aut ipsa illa crux tortuosa

tortuosa

tortuosa sit: tunc enim contraria omnia euentura opinor. Ibidem apparens stella, virum arguit magnanimum, æquum, apertum, verum, ac optima conscientia. Et qui aliquando fortuna aduersitate ad rerū penuriam dilapsus, suapte rursus virtute emerget. Mulierosum tamen video, & aliquando mulierū causa nonnihil sinistri de se rumoris laturum. Tota aliquando illa quæ appellatur manus mensa deest. Sed mensalis linea si cū naturali concurrens triangulum incipit, tunc à multis infidias ac sanguinē quoque profusum iri, aiunt portendi. Si verò in fine mensæ, circa percussione manus reperiat manifesta crux, multas peregrinationes, & variam locorū mutationē concipio, sed prosperam inibi fortunā. Quoties multū inter se distant, amplissimo interreliecto spatio duæ hæ lineæ, quæ mensam cōstituunt: calorem superfluum, & malè téperatos humores inesse ei corpori putare debemus. Contrà, quoties ille in manu campus arctè clausus fuerit, iudicium erit hominis auari, & qui nimis circa pecuniæ studium sollicitus sit, crudelis interim ac truculentus. Hæc ferè de principalibus manus incisuris, & iis partibus quæ intra ipsam sunt manū, dixisse satis sit. Insequētib. de digitorū tuberibus, ac ipsis etiā digitis & planetarū stationibus, & si quid præterea supererit dicendū venit.

Hi characteres, lineæ, siue cruces in mensa manus & quadrangulo, quid significant paulo ante in canone expositum est. Stella in medio mensæ posita, virum omnis equi ac boni studiosum, & ob id venerabilem indicat, ac dignitate plurima præditum. In communi dictum sit: quibus & natura contremiscunt manus (nam multis casu hoc euenit, aliquibus ex ægritudine) vt iracundos, rixosos, impuros, ac ebrios indicari.

sectiones. Si qua mulier autē sic insignitū superius pollicem (vt est qui secundo hīc loco pingitur) habeat: eā vt fraudulentā & minimē bonā fugiēdam moneo. Ecce autē libidinofam tibi, & perditē moratā, adulterā, & prostituētē se vltro, ac mirē intemperatē, nec in coītu sariabilē, quæ hoc signo quod hīc adscriptū vides, mediū Veneris mōtem impressum habuerit ☉ ferunt. Cuius nuptæ, primā in pollice iuncturā tres sectiones parū impari interuallo secāt, ei à proprio marito vulnerationis aut necis etiā imminere periculū. Eamq; cui sub- tus secūdam ibidem iuncturā paruulæ quædam & multæ cruces sīat, insigniter piā, & religionibus deditā denotari. Rursūmq; duas tantū huiusmodi notas quæ habeat: vt litigiosam & infidā, loquacemq;. Inuolare est & petulātem esse, & procacē, quæ eodem in loco ramulculos habeat cōplures.

*De monte Indicis & Digno eo, ac
Iovialibus.*

CAP. IX.

Planet

De Montibus digitorum. Et primum de pollicari, qui
Veneris apud vetustiores dicitur. CAP. VIII.

T quia satis dictū est de principalibus manuū lineis, nunc de particularibus digitorū lineis, & eorū montibus scribendum est, eorumq; significaciones subiiciendæ oculis sunt, adiunctis septē planetarū naturis: quomodo cognoscere liceat inter illos, quid cōueniat, vel cōtrā in discrimine quid noceat. Mons pollicis, tuber illud est quod vitæ linea ab ortu suo statim ad manū restrictā descendens præterit. Vocaturq; mōs Veneris. Qui lenis & planus, nihil rugatū aut sectiōnū, aut admodū parū habeat, coloreq; sit viuo & rubēte: bonā primū corporis qualitatē, deinde mulierū quoq; amatorē ostendit, hominemq; circa vestitus cuiusdam lautitiā occupatū, & qui mūditis studeat. Quod si in eo breuiuscula alia linea secundum illā vitæ rectē deuoluta (cuius ob id foror vocatur)

Mens pollicis

carui)

catur) procurrat: signum est hominis venereis sese oblectantē. Quin etiā perpetuas diuitias promittit eadē illa soror, si lōgior fuerit, nec abrupta statim, comiteturq; vitæ lineā cōtinuē. Iam si nō in summo statim tubere incipiat hæc, sed in medio fortē, aut nō longē ab imo: tenuitatē quidem rerū in prima ætate, in sequētibus copiā significat. Nonnunquā plano tubere, quatuor æquo interuallo à mōtis summo ad restrictā manum lineæ procurrunt: pollicenturq; diuitias & honores in prima statim ætate. Quæ itē si non summo mōte oriatur, sed ab ipsa pollicis iunctura: eosdem quidē successus, verū serius fortasse euenturos denotant, ac omnino tardē, & in suprema senectute iuxta. Si extremum pollicis articulum paulo infrā vnguē scindant, aut prope ipsam cōtiguē iuncturā sint, ferūt: quod si longissimæ sint hæc lineæ, ac claræ & lucidæ, diuitias & honores statim id prælagire. Alioquin tãto id minutius, quãto obscuriores fuerint. Proinde & Imperiū iis successibus portēdi aiunt, si alię diuersim obambulantes, illas interruperint quatuor lineas. Plærunq; subtilis quædam incisio à supremo pollicis mōte, lineā vitæ versus it, significatq; ferro interiturū hominē. Alias quædam lucidē iuxta indicē ortæ secant lineā vitæ, multarū peregrinationum, & longarū per diuersas mundi regiones viarum indices sunt. In quibusdam eodem ortæ loco incisiones ad vitæ aut cordis lineam, superius vbi illa oritur, procedunt: in manibus hominū iactatorū & ambitiosorum, quiq; luxu & libidine adfluunt. In aliis signis quædā linea & rubicunda eodem loco, montem pollicis peragrās cognatorum incestum & concubitū ostendit. Quanquam non ita fidem habendam arti huic iudico, vt sola inspecta manu, hæc compertum iri credam. Sed vbi dico,

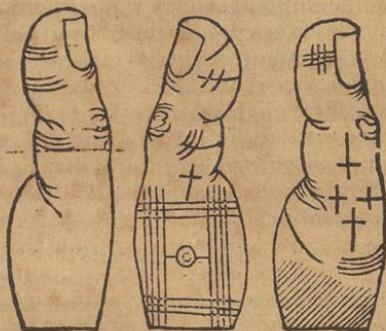
dico, cū propinquis coiturū eum, sic accipiendum moneo, adeo ardere hominē libidine, adeoq; perditū esse, vt ne à cognatis quidē abstinere eum sperari debeat. Neq; enim fieri potest, vt huiusmodi planē intelligantur, sed cōiectura assequi licet. Ad quod multū facit, ipsam hominis faciē intueri, totumq; eū cōtemplari: vt videatur quomodo inter se omnia cōueniant, & q̄ eius adminiculo occultā hominis naturā, & futura vitā sortem prodat. Id quod semel hoc dictū loco, in futurū vbiq; obseruari debet. Qui suaves sunt moribus, & vitē iocūda, viuūtq; latē, & hilariter cōuersantur, ac faceti sunt, & iocos miscēt, musicis gaudentes, stellas habēt hoc in monte. est enim Veneris planē regio hęc cuius hoc est studiū, & frequenter sic morati montē eū habent cōplurimis discipulis parulis, sed claris sectionibus. Quales si quidē intuita fuerit celsitudo tua, parer ac princeps clementissime ac omnium colēdissime, inspiciat faciē eius hominis, videbitq; vt plurimū colore cādīdum, alioqui compagine corporis decētissima, oculis nigris & præfulgidis, ac omnino venustis, lato intuitu, ore honesto, & per omnia venereū, ob idq; lasciuientem impensē, & luxui deditū ac libidine accēssum, alex studentē, & in iocis assiduum, ducētem choreas, oblectantem se floribus, rosīs & odoribus, ac iucūda omnia appetētem, ornatusq; omnes circa vestitū præsertim anantem: quem auri, argenti, & gemmarū desiderīū tentat, qui frequenter rideat, qui cōiicia sectetur: cōpotiones & ludos studiosē frequenter, salacem, ebrīū, venustum, & procacem, qui mulieribus conuersari soleat, & circa venerea affici cupidissimē, qui addiscendis eis artibus quæ huic naturæ conueniunt, docilis admodum sit, ad reliqua perdiscēda ingenio tardo, & hebeti intel-

d lectu.

Venerorum
natura.

lectu. Qui facile credat, facile decipiatur, liberalē, æquū & lenē ac misericordem, naturæq; minimè malæ. piū enim & iustū, quiq; in amicitia integra sit, & fidus. Quē musicę studiū teneat, ardua & ferria nō perinde sollicitū habeat. Qui delectatur pictis tabulis, & pingat ipse, & statuarū pulchritudine & artificio capiatur, & sciat ipse quoq; fingere. Quiq; in iis que huiusmodi sunt fortuna vitur secunda, in cōtrariis non feliciter admodū experitur. Cuius vita sit splēdida, res mediocris, lucri nullus valde ardor, neq; auaritia studiū. Amabile, & cuius desiderio teneatur multi. Qui alios exhilaret, delitiis affluat, voluptatem colat, luxui, delitiis ac lætitiæ deditus sit. Quē nulla facile res permoueat, nullū adeo arduū negotium perturbatū aut sollicitū reddat. minimè cogitabundū, sed presentibus cōtentum, & anxietate omne postergatē. In summa, qui sic viuat, sic moriatur. Neq; in iis magis, quā in omnibus aliis considerāda hominis natura, non ex manū inspectione tantū, sed à totius habitudinis cōtemplatione venit. Quare id ipsum quod de vno hīc exposuimus, de omnibus alibi esse exēpli vice poterit. Præterea in pollicis mōte, qui fissuras habēt nimū multas, nullo ordine, nec ita pari interuallo, sed partim inter se diuersas, eos haud dubiè libidinosos & impuros, sed interim amarulentos, etiā iurgiosos, & qui cū mulieribus lites facile cōcrant, ac morosi & difficiles habeantur. Cumq; libidine in tantū estuent, vt satiari etiam facile nō possint, exquirantq; ibi genera inuēti vsus & monstro similima, conuerationis tamen sunt minimè iucūda, & vitæ insuauis. Tenet eos ferè nullum sapientiæ studiū, nec in doctrinis proficiūt, sed ad alia capaciores sunt, sciteq; exercent ea, quæ matutino opere fiunt. Et quæ ad luxum

xum sunt omnia ingeniosè excogitant. Cuius rei ad signo rationè, quòd qui tales sunt, & sic aptam manū habent, eorū ferè genitura Venerè in sexta, aut octava domo ostēdit. Vides igitur, vt cōplexæ inuicem sibi sunt, atq; genuinæ sciētix Astrologia & Chiromantia, & neutra sine altera addisci ritè potest, sed quæ suo loco dicemus vberius.

Si quādo annuli in morè, iuxta primā eius iuncturā secet pollicè rimula quædā, ita vt totā circūdet ac includat, video multos obstinatè arbitrari, omnino eū hominē, & necessariò suspēdio interiturū. Atq; ipse in vno quodā id euenisse expertus sum. Sed cū multos qui ad suspēdium ducebantur, inspectis eorū manibus carere hac nota viderim, pro incerto relinquā. Qui tribus quibusdam, aut quatuor in latū sectionibus cōscissum sub prima iunctura pollicè habent, eos dico iuvenes statim diuitiis & honoribus amplificatos iri. Si verò supra eā, in prouectiori ætate accessura hæc: tademq; in senecta, si propè secūdā iuncturā sint hæc d 2 sectiones.

sectiones. Si qua mulier autē sic insignitū superius pollicem (vt est qui secundo hīc loco pingitur) habeat: eā vt fraudulentā & minimē bonā fugiēdam moneo. Ecce autē libidinofam tibi, & perditē moratā, adulterā, & prostituētē se vltro, ac mirē intemperatē, nec in coītu sariabilē, quæ hoc signo quod hīc adscriptū vides, mediū Veneris mōtem impressum habuerit ☉ ferunt. Cuius nuptæ, primā in pollice iuncturā tres sectiones parū impari interuallo secāt, ei à proprio marito vulnerationis aut necis etiā imminere periculū. Eamq; cui sub- tus secūdam ibidem iuncturā paruulæ quædam & multæ cruces sīat, insigniter piā, & religionibus deditā denotari. Rursūmq; duas tantū huiusmodi notas quæ habeat: vt litigiosam & infidā, loquacemq;. Inuolare est & petulātem esse, & procacē, quæ eodem in loco ramulculos habeat cōplures.

*De monte Indicis & Digno eo, ac
Iovialibus.*

CAP. IX.

Planet

Planetarum omnium beneficētissimus est Iupiter, isq; locum habet in manu ipsū quod sub Indice digito tuber est. Quare si ad planū id & leuigatū cōspexeris, honestatē vitæ, ac bonitatē naturæ significari tibi arbitrare. Idq; magis etiā si à digito ipso paruula quædam & subobscuræ eadē rimulæ incedant: maximeq; si hæc nō ita magno inter se spacio destiterint. tūc enim honores & dignitates à principibus portendunt. Auisq; sunt quidā certius definire hoc, dicētes, tot illū gradus honorū, aut ecclesiasticarū dignitatum percursurū, quot huiusmodi hoc in loco sectiones habuerit. Quorū in manu est recta quædā & clara sectio, in ipsa manu ad indicis radicē orta, & à media prope naturali ad tuberis eius angulū trāuersum se mouēs, hos animi magnitudine, & rerū maximarū cura suspiciēdos habe, famamq; petentes, & gloria insigniri conātes & audacia dimicandos. Verū hoc postremū itidē denotat à mēfali ad indicis montē proficiscēs paruula quædā linea. Atque has iam dictas sectiones, si trāuersæ quædā rimulæ interscindāt, capitis vulnera portēdi ferūt. Sepe indicē à medio dirimit sectio quædam crassius elucescēs, ac rubicūda, & intestinorū vitia arguit, eorumq; imbecillitatē in viris, nā mulieres hanc habētes, in partu periclitaturas præfagit, tuncq; magis, quādo ea valde rubescit. Aiunt violenta morte interiturum, cuius in manu à mēfalis sine orta sectio, ipsum Iouis tuber rectā petat. Cruces item in Iouis monte apparētes, honorū accessiones, & dignitatū incrementa præfagiūt tot gradibus, quot ea fuerint signa: cōpertumq; sæpe est, sacerdotia adsecutos huiusmodi, & ecclesiasticas dignitates abūde. Sic insigniti, Iouiales in primis vocātur, & in talibus fortunæ successibus felicissimē vt pluri-

*hominis & Sijis
 ab eis formis
 inueniuntur.*
La Jovialis.
 mū agūt. Quos alioqui videre licet corpus habere
 modicē cōpactū, sed forma admodū grata, nec in-
 uenustū, coloris cādidi, capillo spisso, oculisq; de-
 ceter cōpositis, mūdōs, & laetitē deditos. Ipsorum
 verò natura hæc est, animi magnitudo, & elatio,
 magnorū appetēs. liberalior aliquāto supra quā
 facultates sināt, cupiūt regnare aut imperare aliis,
 in summis occupātur, infimorū impatiētes, ac me-
 dioeritatis contemptores, honesti, nobiles, gloriæ
 cupidi, & famæ captatores, leti interim, & iucūdi-
 tati ac delectationi dediti. Sæpenumero inflati &
 turgidi, magnis apti negotiis, ac ad regiū planē fa-
 stigiū anhelātes, fidei opinione clari, amicitiarum
 studiosi, simplices, & à fraudibus abhorretes, paci
 studentes, per omnia probi, vt plurimū sapientiæ
 etiā dediti, semper verò ciuili prudētia insigniter
 præditi, & cōsilio pollētes, nec eloquentiæ exper-
 tes. Eorum incessus neq; citus est nimiū, neq; tar-
 dus. Constantiā animi quoq; ibi promittūt. Nulli
 hominū feliciores sunt, nulli votorū facilius cōpo-
 tes. Contingitq; iis præcipuē, vt magnorū virorū
 patrociniō tuti sint, & principū testimonio cōmē-
 dentur. Amāt vxores, amāt prole, ac suos piē dili-
 gūt. Videre est in successiōibus quoq; & posterita-
 te fortunatos eos. Præterea cibi appetentes suos
 facit Iupiter, & ob id plerunq; laborātes ex stoma-
 chi cruditate, aut circa hepar adfectos. Nā & vale-
 tudinē iis crapula turbat. Alioqui diuturniori vitæ
 aptiores sint. Rarō videas Iouialē quēpiam qui nō
 clarā vocē habeat, & dentes superius priores duos
 eminetes, citō pauperratē & pubertatē egredien-
 tes. Hęc in summa de iis quorū in genitura Iupiter
 absq; ue alterius mali commixtione dominus est.
 Cæterū si qua mulier in extremo Indicis arti-
 culo circa manū, cōplures quasdā lineas transtuer-
 sim

sim & in latū euntes habeat: & ex demortuis pro-
 pinquis, aut adfinibus hæreditates amplas aiunt
 accessuras. Quod si in medio articulo easdē præfe-
 rat, vt inuidā & mēdācem, ac fraudulentā arguūt.
 Itē eisdē signis, montem Iouis si cōscissum habeat:
 iracūdię, amarulētæ morositatis, & iurgij suspicio-
 ne infamant eā. Hoc ipsi mihi cōpertum est, prolis
 numerositatem pariendi, si qua in medio articulo
 habeat tres dilucidās sectiones secundū digiti
 longitudinem descendentes, quarum media bre-
 uis, & vna parte obtusior sit, perque eas transuer-
 sim & in latum sectionem aliam clariorem, duasq;
 obscuras, quæ mediam illam breuiuscuiam non
 attingant. Habent improbæ & impudicę mulieres
 steilulas cum hemicyclo in Iouis monte.

d 4 Tres

Tres variæ se curuâtes lineæ, penè æquo inter-
uallo in latû extrema parte infra vltimâ iuncturâ,
indicè per latû secantes, mulieris impuritatem ar-
guunt. Cõtrâ, si cuius mediû articulum scindât in
longum sectiones quarû in medio stella aliquâdo
sit: castitatis & pudoris argumêto censenda venit.
Promittimus amplâ hereditatè, & diuitias abudè
successuras, planeq; locupletâdas fore, siue ex hæ-
reditatû successione cõtingat hoc, siue ex sacer-
diorû, & cõsuum ecclesiasticorû pronëtû sit, eû qui
in tubere Iouiali crucè, aut stellulâ habeat clarâ, &
viui coloris, quâq; nullæ intersecèt, aut cõfundant
aliæ sectiones aut ruga. Vidi imbecilles quosdam,
meticulosos, pusillanimes, sed inuidos interim &
auaros,

auaros, lineã quandã à medij tubere ad restrictam euntẽ habere. Alij ferũt, qui hãc lineã cõscissã *capitulum* ea parte manus habeat: si aliquando capi, & in custodia vel carcere poni cõtingat, aut moriturũ ibi, aut supplicio affici, vel difficulter fore, vt liberetur.

De monte medij, qui Saturni est, & digito eo, ac de Saturnijs hominibus. CAP. X.

Diximus in precedentibus, medium manus digitũ Saturno dari hac in arte, eiusq; ob id nomine cẽseri: quare & tuber quod sub eo est, mons Saturni vocatur. Quòd si planũ penitus, lene, & sine rugis, sine sectionibus fuerit: simplicitatẽ ostẽdit hominis, ipsum laboriosum, sedulum, fraudis expertẽ. Si verò à linea mẽfali veniẽs rima Saturni hunc mõrem fecer, hominẽ denorat mirificè anxiũ, & qui quotidianis cõmordeatur curis, quem sollicitudines inquietũ agant, qui assiduè meditetur aliquid, seq; conficiat intra: & quã-

d s quam

quam hæc agat, nūquam tamen, aut perrarò locupetur. In ibi cōplures huiusmodi sectiones, vitam significat cum inopia anxiam, & in magna rerum penuria laboriosam, atq; carceres: & in iis tormēta dicitur portēdere hæc. Vbi à radice annularis ad Saturnium tuber, quædam se recuruat sectio: hominis iudiciū concipio pigri, torpentis, ignavi, ac desidis: præterea stolidi, insipientis, temerarij, & stupidi, qui nihil vnquam scitè agat aliquid, non nunquam imprudenter audeat, rudi intellectu, mente stolidi. Atq; quæ mulier plures habeat inter Solis & Saturni digitos sectiones in longum descēdentes, item inter Solis & Mercurij, cum ibi quoque habeat quædam, generationi apræ esse, & masculos concipere fallimum. Quo de promittere nihil ausim. Imò verò neminem latere volo, ex Chironantia nunquam potuisse de prole inuestigantem certum aliquid cōperire me. Ad eò semper sefellit ibi ars ea, vnde ad alia recursus mihi est. Hoc scitè exploratum habeo, si quæ à principibus manus lineis, parua sectiones ad Saturni montem se deriuent, malæ hominem eum qualitatis, nec vitæ admodum esse probæ. Ferūt & in prima digiti huius iunctura, muliebri manu, si crux, aut stellula conspicitur, sterilitatis hanc argumentum esse.

Qui montē hunc plurimis variè rimis incissum habet, aliorū haud perinde digitorum rimosis tubibus eum Saturninū planè iudicato. Quo loco referre arbitror eius planetæ habitudines vt explanem, quibus eos quorum genituræ præest instruit. Pallent ij plurimum & inuenusta facie sunt, ac defixis in terram oculis tardiusculè incedunt, macilēti, & interdum recuruo etiā tergo. Moribus verò sunt magna ex parte improbis. Nam malitiosos

Saturni montis

partes

tiosos facit Saturnus, subdolos, & fraudulentos.
 Gaudent esse soli, ac sibi viuunt: nec ferè aliis ope-
 ram dant, aut amicis vacant. Circa cibum non ad-
 modum sibi indulgent. Potatores verò sunt stre-
 nui, quàmquam sæpe edunt, & nonnunquam vora-
 ces sint etiam. Agitantur miseris continuò cura-
 rum inquietudinibus, neque vnquam à sollicitu-
 dine liberi sunt, & anxie affliguntur amarissimis
 intra cogitationibus, semper tristia, semper me-
 ticulosa agitantes animo. Vita est eis apud palu-
 des & stagna. Sordidè viuunt per omnia, loquun-
 tur & tardè & pauca. Nonnunquam propter affi-
 dum contemplationem auscultare alios non pos-
 sunt. Frigent natura, imbecilli sunt corpore, valedi-
 tudinarij,

tudinarij, hircum olentes, & alopecij. Vox est ob-
 scura, & raucum quiddam submurmurât, ac impe-
 dita sunt lingua. Iuident aliis facile. Sûntque vt
 nulli præterea affectionum omnium tenacissimi.
 Itaque & quos odio persequi decreuerunt, odere
 infensissimè, & irremissibiliter: neque infirmius
 quos voluît amant. Cogitationes sunt, velle ædi-
 ficare, velle arbores plâtare, agros colere, & quid-
 dam diuturnè mâsurum incipere. Non admodum
 amat mulieres, itaque & proli rarè dant operam,
 plerunque steriles moriendo. Sensibus obrusis, &
intellectu hebeti. Qui cùm tales sint, libertatis
 sũnt tamen mirabiliter tenaces, eamq; contuma-
 cissimè tuentur: nec ferunt dominos, & seruire in
 extremis iudicant malis, regnorum vt nulli homi-
 num impatientissimi. Gaudent nigro, itaque sic
 vestiunt, & omnia colore eo infecta circum se vo-
 lunt. Suspiciantur facile, facileque metuunt. Atque
 ij somniorum etiam curam habent: vt humilia
 alias omnia cogitant. Sed de Saturniis hætenus.
 Præterea signum in prima mediij iunctura impres-
 sum si quidem mulieris fuerit, bonum: si viri,
 contrarium portendit. Mulier quoque in cuius ea
 iunctura fuerint quinque vel sex lineæ seorsum in
 digiti longum demissa: significant filium paritu-
 ram, qui aliquando sacerdos futurus sit. Interfe-
 cturum dicunt, qui stellam habet in eadem Satur-
 nij iunctura.

De

De monte & digito Annulari, & significatione Solarium.

CAP. II.

N St autem annularis mons, qui inter digitum & mēſalem lineam quadam intercapedine prominet, à vulgò doctis, Solaris appellatus. Ab illius igitur radice ad mēſalem uſq; ſi protendantur lineæ minuſculæ, idem perinde faciūt quod apud Astrologos Mercurius: hominem acri, feliciq; ingenio, variis deditū diſciplinis: præterea arrogantem, & cum quodam ſupercilio eloquentem, ad hoc capace dignitatū tam prophana-rum, quàm ſpiritualium. Fir interdum, quo geminatim in modum parallelorū diſtent æquè: id videne quid imponat tibi. Nihil ferè diſtat à prioribus, niſi quòd magniloquentiam admir, præbet verò ſobrietatem & honeſtatem. Secus ſi aliud in illas ducatur aliæ, vel alitrinſecus ſecuerint ſe: ubi prorfus ab oppoſito diuinatur. Niſi fortasſe vel nò pertigerint

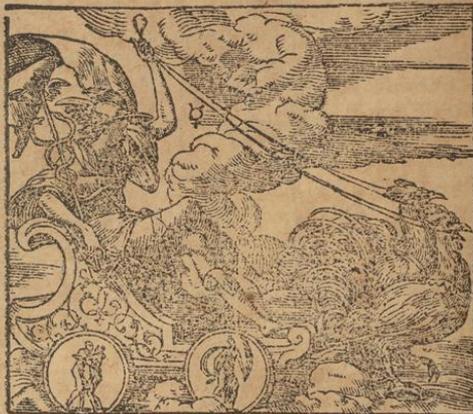
tigerint, vel nō inciderint has. id apprime faustum
 ominosumq; habetur, quòd inimicos omnes vin-
 cet, prosterneq; sub se. Iam si neq; contigerint di-
 gitū, neq; aequaliter locētur à mensali, verum pro-
 penderint ad eum qui iuxta est digitum, iuxta al-
 terationem linearum, etiam status & vitæ muta-
 tionem notat. Item si plusculæ rubicundæ tenues
 per eundem montem ducantur, iucundum, hila-
 rem, prudentem. Quæ tamen si tortuosæ fuerint,
 ac perinde rubicundæ, dolores indicant quibus
 iam actu affligitur quis. Pallidæ identidem crucia-
 tus, verum præteritos iam. Intersecantes se in mo-
 dum crucis, quòd vocant Andream, protractæ verò
 à mensali per montem Solis ad primam iunctu-
 ram, prouidum, res suas prudenter moderantem.
 Pulchrè verò digitos huiuscemodi solares ve-
 namur, estque id certissimum indicium, si varie-
 gatus lineis fuerit ornatus. Est & aliud signum, vi-
 delicet lineæ duæ tortuosæ parallelæ protensæ à
 restricta: quod vbi in manu perspexeris, felicissi-
 ma prænunciat, præcipuè in dignitatibus acqui-
 rendis, & quicquid ad optimas virtutes spectat,
 scientiam, prudentiam, liberalitatem Eius typum
 quendam subiecinus in hunc modum.

Item

Item, si invicem concurrerint minuta linea supra iuncturam primam, sitq; sc̃mina quæ has habeat, idẽ indicat prorsus. Hoc adiecto, quod ea ab maritis locupletabitur, habebiturq; in honore. Præter hæc etiam deuotam, nisi quod monasticam vitam non feret. Ita si in secunda iunctura fuerint, semper in honore futuram, verum inter eos qui de eodem sunt stemmate. Vbiq; enim tam in maribus, quàm in sc̃minis diuitias notant, pessimum verò, si ad Solarem vsque processerint.

De

Mons Auricularis, vel rectius Mercurij, inter digitū minimū est, & lineā Mensalem. Hunc permagni refert planus sit, & nervis minimè perplexus: an obductus lineis, vel coloratior. Repurgatus enim à verrucis, à squaloribus, à nervis, de cetero coloratus, constāti animo virū indicat, in Virgine verò integritatē. Vbi lineā à mēsa exortēs, gracilis, picturataq; descenderit, ad radicē mōtis diametro procedēs, liberalitatē. Eadem per plures similiter inter mēsam & auricularē sumētes exordia, tot nuptias prę se ferūt quorū illuc trahuntur lineæ. Tametsi lōgitudinē & cōtractionē, exilitatē, & colorē animaduerti hīc velint Chitomāti. Pallidæ prædictas nuptias significant, verūm peractas iam. O blōgæ atq; optimo tinctæ colore, cōtrahēdas in futurū. Euenj verò haud rarò, vt ex eisdem

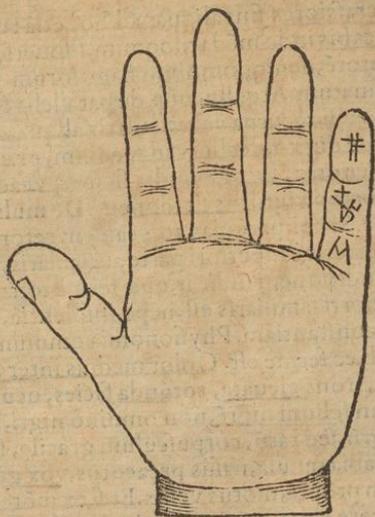
malitas.

*non nisi,
phobos.*

eisdem crassiores sint aliqua ad hoc etiã rubicun-
 dæ: iudicabis inde mēdaciloquum, subuerforē, fu-
 rem, raptorē, deniq; omnium flagitiorum genere
 contaminatum. Atq; hucusq; de parallelis & rectis
 lineis. Iam si recurua vel circularis aliqua demissa
 sit ex eodē digito, declinūs ad medium, præclaram
 indolē denotat, de quo multa sit spes, vt ad omnē
 rādem fortunā futurus sit idoneus. De mulieribus
 hoc habe. Si cui parūulas atq; easdem retortas ha-
 bere cōtigerit è superiori parte auricularis, vt plu-
 rimū conditionem indicat, quæ fermè totā fœmi-
 narū cohorti familiaris est, nēpe insolentiã, garru-
 litatē, inconstantiam. Phisionomia omnium Mer-
 curialiū hæc fermè est. **Color medius inter album**
 & nigrū, frons **elevata**, rotunda facies, oculi per-
 pulchri, in felium morē, non omnino nigri, barbi-
 tium nigrū, sed rarū, corpusculum gracile, statura
 decens, labia tenuia, nasus præcatus, vox gracilis,
 & eadem prōpta, motus velox. Et si ex morē etiã
 id prædicere velis, mōticulus plurimis lineis rectis
 est variegatus, secūdum cōuersionem etiã docil-
 is ingenij, audax, scortator, fidelis, proclivis ad
 mendacia, sui ingenij, sectarū amator, osor super-
 stitionis, téplis & oraculis non multū tribuens, ad
 nullam artem ferè non idoneus, præcipuè verò ad
 Mathesim, & Geometriã. In summa, omniū hora-
 rum homo, Doctor, Poëta, Mathematicus, prædi-
 tus scientia linguarū, scrutator arcanorū, Philoso-
 phus, cordatus, modestus, alioqui verbosus etiam,
 sed **neminē lædens**: ex mechanicis artibus eis stu-
 dens, quæ politiores sunt & mūdiores, vtputa pi-
 cturis, & huiusmodi. In ægritudinibus paulo plus
 tamen infortunatus, & in festatione phātasmatum
 quam ceteri homines. De perspectione verò iun-
 cturarum, id etiam summopere auscultandum est.

Mercurialiū
 natura.

e Sunt

Sunt certa quædam cauteria, cuius primi quidē figura si est hæc \wedge in prima iunctura, hominem iudicat studiosum, in primis Rhetoricę, arrogantē & supercilioſum, ingenij proccacis. Alterū in ſecūda iunctura, quod tamenſi figura abludat à primo, ipſa tamen re vt primū, cōcionatorem præſignem oſtēdit. Rurſum, ſi obuerſum ſit, variis obnoxium paſſionibus, horribilibus ſomniis, & quicquid maſlorū phantaſmatum eſt. Sic in tertia iūctura ſi crucem videris, ſignū certum paupertatis, inedia, tenuitatis. Idq; admodū fatiſ de Mercurio. Hęc in figura latius. Quę ſi etiā tā locuples nō ſit, vt omnia ſigna cōplectatur, certē tamen potiora curauimus adſcribere. Quis enim tam multifarias lineas, tam

vanor

vanorum ingeniorum indicia, in tam exili spacio-
lo cōprehenderit? In canonibus tamen nihil omi-
simus quod ad rem nobis facere videbatur.

*De Base triangulari, & ijs quibus prædomi-
natur Luna.*

CAP. XIII.

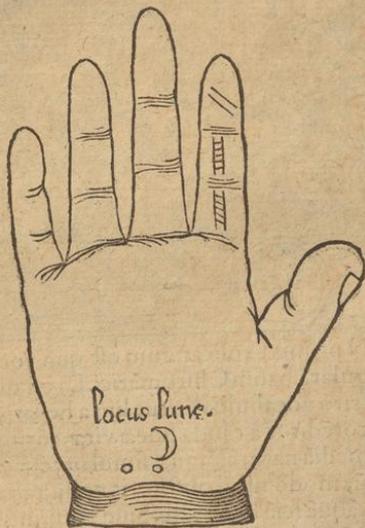

IN primis explicandum est, quā vocet triā-
gularē basim Chiromāntici. Ea est quę pro-
trito vocabulo dicitur linea hepatis & sto-
machi, protēditur à cauda lineæ vitæ, cōtingēs ve-
rò lineā mediā naturālē, quæ simul iunctæ, efficiūt
triangulū, modò nihil obstiterit natiuitati aduer-
sum. Quāquā sciā hanc à quibusdā minimè cōmi-
nisci, q̄ sui nō semper similis est, sed nō video cur
ideo omitti debeat, cū palam cōpertum sit, nihil
minus posse hanc quā omnes alias, maximè si ex
æquo angulū perfecerit cū media naturali & linea
vitæ. Nam indicat sanitatē, incolumitatem, florentē
nō solūm corpore, sed etiā animo. Quod si cōti-
gerint se, vel obscurata sit, aut circū se habeat pū-

e 2 Curam

primi qui
hominem
arrogantē
erū in seci-
at à primo,
præsignem
obnoxium
vicquid ma-
tura si cru-
pinedia, re-
tio. Hęc in fi-
fis, vt omnia
curauimus
lineas, tam
vanor

cturam, nihilo secius de stomacho & hepate prognosticat, nepe indigestionē, morpheā, torturam, spasmū, phlegma, constrictionē alui, dolorē stomachi & costarū: præcipuè si pallida extiterit. Porrò bene obduta cute & rubea, rubor tamē ille fit ad lineā vitæ propērior quā ad lineā naturalē, dolorē capitis. Et ediuerso peripneumoniā, tussim, ethicā, squallorē oris, si ad naturalē rubor ille diuerterit,

Id quoque scitu dignum est, quòd si in loco Lunæ figuram illam videris circulem ☉, tametsi videatur fortassè ridiculū tibi, tamen amissionem significat vnus oculi: & binæ si sint notulæ ☉☉, amborū oculorū. Id nō tā certū esse, quā omnium certissimū à doctis viris comperimus, quin & noctropt

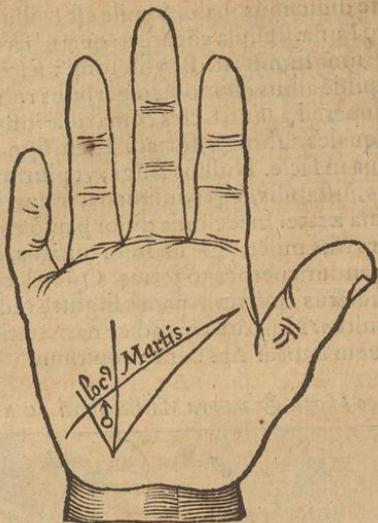
strophe didicimus malo. Simile est & illud, si eodē in loco Lunæ stellula cōpareat: quæ nefariū & sceleratissimū significat. Physionomiā si scire voles, facie quidē albus est modico perfusus rubore, cōiūcta supercilia sunt, facies & maxillæ inflatæ, oculi inæquales, subnigri, fortasse etiā signati notula aliqua in facie. Nullius frugi, vt plurimum languidus, instabilis, piger, insipiens, inops, atque id in prima ætate. In secunda ditior paulo euadet. In tertia rursus miser, delirus, infortunatus, natus ad peragrandum perpetuò terras. Quoad ægritudines, addictus epileptiæ, paralyti, guttæ caducæ, toruræ vultus. Nisi Luna in radice natiuitatis Solem vel Iouem habeat sibi bene propitium.

Lunaticorū
natura.

De loco Martis, & natura Martialis starū. CAP. XIII.

Pereprecium est, antequam de Marte sermonē faciamus, scire cur hunc in vola uerint constitui in ipso triangulo iuxta lineam

neam naturalem. Verùm id alibi dicemus. iam lineæ nobis discutiendæ sunt. In triângulo, si sit alius triangulus consummatus, secundùm omnes proprietates Martialium pronosticandum est, & quo maior ac maior est, eo amplificandus & vitiis catalogus: præsertim si latus atque bene collocatus lineis physionomia illi accedat: quæ mihi quidem videtur non esse posthabēda in hoc negotio: quamq; ob id introducimus hîc, vt Chiromantia Physionomia suffragetur. alioqui fieri non potest, vt tam exactè quispiam omnia perspiciat. Est autem secūdum faciem rubei coloris, qui Martis cognomine gaudet, velut ab Sole combustus, pauci capillitij, & eodem crispo, minutis oculis, corpore aliquant

*Aartialium
atura.*

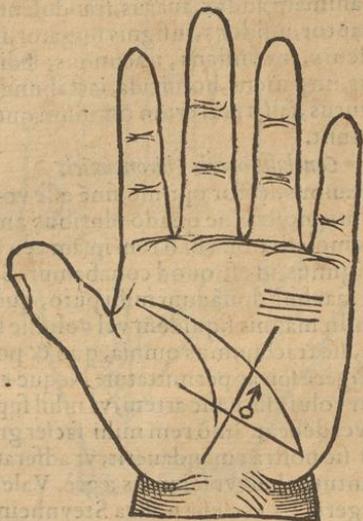
aliquantum incuruo, & acri, seueroq; aspectu. Secundum animam audax, auarus, fraudulentus, pecculator, raptor, infidelis, insignis nugator, inuercendus, leuis, inconstans, iracundus, feditiosus, suspiciosus, impatientis, homicida, iactabundus, derisor, periurus, falsarius rerum omnium quę adulterari possunt.

Conclusio operis Chiromantici.

Hic breuibus, lector optime, finē esse volumus Chiromantię nostrę, ne quādo pluribus ambagibus simus molesti tibi, vbi si rem ipsam acu (quod aiunt) tetigimus, id est, quod conabamur. Sin aliter, id vel maximē donādum mihi puto, quod ausus fuerim. In magnis siquidem vel voluisse sat est. In summa, sic tractauimus omnia, quo & posteris etiam colligere spicas permittatur. Neque ego ita absolutam volui esse hanc artem, vt nihil superaddi possit, vel debeat. Imō rem mihi faciet gratissimam, qui sic nostra emendauerit, vt adferat probatiora: tantum abest vt feramus agrē. Vale felix, qui hęc legeris. Ex ecclesia nostra Steynheim, Kaleñ. Nouembris, Anno salutis 1522.

Prognostica Chiromantię quantum ad locos Planetarum septem.

DRæter characteres & lineas quę passim in manibus sunt, interdum & nota peregrinæ comparēt: quę nescio quid magni præse ferunt. Hanc nam quid velint sibi, curæ nobis fuit adscribere laconismo nostro quo solemus. Naturas signorum iam alibi diximus, & quis Planetarum cuiusque dominus sit: nunc periculum faciamus, quid in Planetis suspecta signa, non ea dico quę in cœlestibus sunt, sed quę digitis sunt notula Planetarum, valeant.

Locus Martis in triangulo est. Si igitur illic respexeris signa huiusmodi ducta in hunc modum, hic Martialis est, & praefocabitur laqueo. Reliqua tria iuxta mēsam manus, audaciam, pertinaciam, seueritatem, praeterea & patrimonij dissipationem, oppressorem affinium & cognatorum suorum significant.

De dig

De digito Veneris.

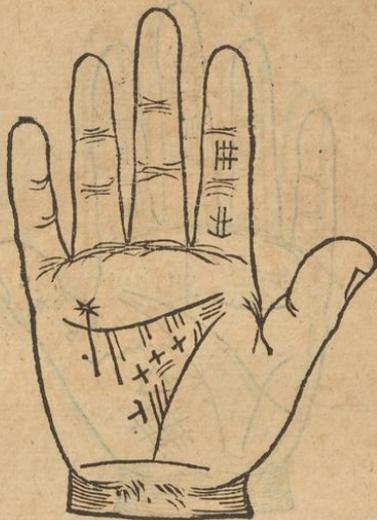

Venus pollicem occupat vna cum muscu-
lo, qui propter contiguitatem appellatur
mons Veneris. Si itaque in prima iunctu-
ra extare videris signum tale, hic pleraque in re-
bus omnibus prosperabitur. In secunda iunctu-
ra, pauperem. Iuxta vnguem, leprosam habitu-
rum sobolem. Alioqui semper in loco Veneris ve-
nereum indicat, & incestuosum, adulterum, per-
cussorem vxoris in primis, si in mōticulo conspi-
ciantur hæc signa.

e s De dig

igitur il-
ucta in
prælo-
manus,
terea &
ffinium

De dig

Habet & suas notulas Iupiter, qui Indicem possidet, eas subscripsimus. In prima iuntura adulterum significant. In superioribus opes, præcipuè in senectâ. Cætera vt multum nihil prælagiunt mali.

De

De digito Saturni.

Saturnus in cæteris extremus, hîc mediũ
 digitum obtinet, priuatas suas notulas ha-
 bet: eas sic annotauimus. Ostenduntque
 Saturnicum hominem, cuius naturam partim ex
 præcedentibus nosti, partim dicemus in sequen-
 tibus.

De

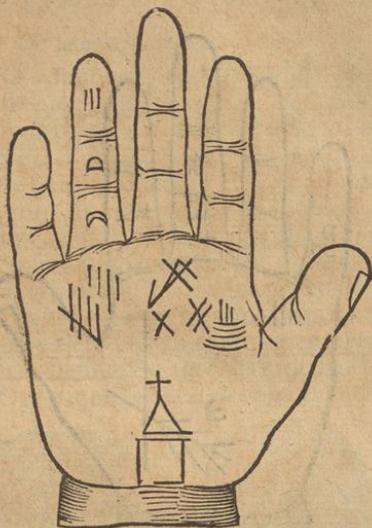
Indicem
 prima lun-
 superior-
 multum
 De

LN Annulari, qui propriè Solis dicitur, in eum modum picta linea, longævam vitam & prosperitatè significat. Quicquid aliud apparet, à malo est.

De

De digito Mercurij.

Minimum Mercurio deputarunt, & cū hoc Mercurialibus certas lineas, quibus cognosci Mercurialis potest: has breuiter accipe. Notant enim quædam beneficia, vel officia. Alia tristitiam, melancholiam, & angustias.

De loco Luna.

Lunæ locus à percussione manus est, vel altero musculo. Exinde si à restricta ascendant superscriptæ lineæ quas vides, ignauiam indicant. Alioqui in loco Iouis bardum & stultum,

stultum, maximè si fœmina sit, quæ natura ipsa non multum sapiunt.

CONCLUSIO.

Habes breuiter, Lector optime, signa planetarum, quibus extra Astrologiam etiam cui quisque planetæ subiectus sit, discere potes. Opellam hanc nostram boni consule, atque pertenta rem ipsam opere aggredi: ne omnino frustra hîc sudasse videamur. Iudicio tantum opus. Labor tam nullus est, ut vel vna saltem, & altera lectione rem omnem adsequare.

FINIS LIBRI I.

DE